

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

دوکتور م، ع، روستار تره کی

په افغانستان کی د جگری حقوقی بنسټ مقاومت یا بغاوت؟

په افغانستان باندی د نړیوال ائتلاف برید، د همهغه پیل نه د حقوقو د اصولو پر بنسټ باندی د توجیه وړ نه وو. د افغانستان په معرکه کی د ملگرو ملتونو د موسسی (م،م) لاس وهنه په دی نیت چی تروریزم ضد جگری ته حقوقی اساس ورکړی، وضع نوره هم پیچلی کړه: م، م د نړی د زیر ځواکونو تر اغیر لاندی د بین المللی حقوق د نورمونو په خلاف ځینی پریکړی صادری کړی. دا تمه کیده چی په افغانستان کی نړیوال نظامی ائتلاف د تروریزم سره د مبارزی په ترڅ کی په تدریج سره خپل کړه وړه د نړیوالو حقوقو د غوښتنی سره برابر یا لږ تر لږه د جگری په بهیر کی د جگری قوانین مراعات کړی. د غوښتنی خلاف، نړیوال ائتلاف د یو ناحق دریځ په بنا د پرله پسې ځمکنی او هوایی بمباریو په وسیله په زرگونو بی گناه افغانان ووژل. د تر لاس لاندی مضمون د لیکلو لامل د بهرنیو قوتونو د افغان وژنی جگړه ایز سیاسیت په وړاندی یو سوله ایز غبرگون دی.

د افغانانو بی ځایه وژنه مور دی ته اړ کړو چی د دغه لیکنی له لاری د افغانانو د مظلومیت او د بهرنیانو د زور او تکبر کلام خرڅ شوی افغانی سیاسی بی اراده لوبغاړو ته ورسوو.

سریزه:

د پیریو راهیسی جگړه د نړیوالو منازعاتو د حل یوه وسیله شمیرل کیږی. د لمړی نړیوالی جگری نه وروسته د نړی په کچه وسله والو نښتو زور وموند. نړیوال حقوق د کمزور دریځ په درلودلو سره و نشو کرای چی د جگری مخه ونیسی. د جامعه ملل د تاسیس (۱۹۱۹ م کال) نه پس د نړیوالو منازعاتو د حل په مقصد یوه حقوقی جوړښت پیدا شو.

د نړی په کچه د حقوقو د واکمنی په استقامت د «بریان کلوگ» پکت (۱۹۲۸ م کال د اگست میاشت)، مخ په وړاندی اوچت گام پورته کړ: جگړه د یوه استثناً یعنی مشروع دفاع حق په منلو سره د نړیوالو منازعاتو د حل د یوی وسیلی په توگه منع شوه. د مشروع دفاع حق اصل په تعاملی حقوقو کی مخکی موجود وو.

(دایرة المعارف په ۱۹۲۳ م «دفاع مشروع» حق داسی تعریفوی: «تر تیری لاندی شوی هیواد ، چټک او فی المجلس خُواب متعرض ته».)

په ۱۹۴۵ م کی د م ، م د تاسیس نه وروسته جگړه د نړیوالو اختلافاتو د حل د یوی وسیلی په توگه منع شو (د منشور ۲ او ۴ مه ماده) او ټولی وسله والی نینتی غیر قانونی اعلام شوی.

دغه اصل چی ټولو اختلافاتو د منشور د ۷ فصل سره سم د سوله ایزو لارو په بنسټ باندی حل شی، ومنل شو.

د منشور ۷ فصل (۵۱ ماده) په مخکنی استثنأ(مشروع دفاع حق) باندی یو بل استثنأ (نړیوالی سولی او امنیت ته گواښ) ور زیات کړ.

امریکا او م، په افغانستان باندی د نظامی عملیاتو د پیل په وخت په دواړو استثنأگانو باندی تکیه وکړه.

د امنیت شورا په ۲۰۰۱ م د سپتامبر په ۱۲ او ۲۸ (۱۳۶۸ او ۱۳۷۳ نمبر) پریکړو کی امریکا ته د انفرادی او ډله ایزو دفاع حق په ورکولو سره په افغانستان کی د هغه هیواد نظامی عملیاتو ته

حقوقی بڼه ورکړه. نوموړی عملیات په نیو یارک کی د ترورستی عمل (۲۰۰۱ م، د سپتامبر په ۱۱) په خُواب ، د «بی ټی عدالت» تر نامه لاندی پیل شو.

نظامی عملیات د «مشروع دفاع حق» په چوکاټ کی «ظاهراً» اصولی معلومیری. اما په واقعیت کی بین المللی حقوقی نورم (قاعدہ) او نړیوالو اړیکو اصولیت په کی ندی مراعات شوی.

لمری – د مشروع دفاع حق څخه افراطی تفسیر:

د امنیت شورا په پریکړه کی مشروع دفاع حق په بیره او افراطی ډول تفسیر شویدی. دغه اقدام د نړیوالی ټولنی حقوقی بنسټ تر پوښتنی لاندی راوړی:

تعاملی حقوق د مشروع دفاع حق څخه استفاده یوازی د یو بل دولت د تیری یا تعرض Aggression په حالت کی مجاز گنی.

غټ سوال دا دی چی آیا هغه خان وژنی ترورستی برید چی د نیو یارک په سوداگری مرکز کی ترسره شوی او د م ، م عمومی اسامبله ورباندی د تیری نوم کینود (۳۳۴۴ پریکړه ، ۱۹۷۴ م د

دسامبر ۱۴) واقعاً تعرض گنلی شو ؟

مخکی اشاره وشوه چی اصلاً بین المللی حقوق د یو دولت په بل دولت باندی برید تعرض تعبیریوی. امریکا – انگلیس نظامی ائتلاف چی د طالبانو په حکومت باندی یرغل وکړ، د نیو یارک په سودا

گریز مرکز باندی ترورستی برید ، بن لادن او القاعدی ته حواله کول نه د طالبانو امارت یا افغانستان دولت ته.

په هغو اطلاعاتو کی چی مخکی د نیو یارک د پیبسی نه د امریکا د استخباراتی ادارو له لاری خپاره شوی وو په ډاگه ادعا شوی وه چی په افغانستان کی القاعده فعال مایشأ گنل کیری او پخپل سر

عمل کوی. بنا په امریکا باندی د طالبانو د حکومت د برید ادعا، بنسټ نلری. په نتیجه کی د م ، م له نظره څه چی دطالبانو نه د پیبسی په وړاندی د مسئولیت په حساب پاتی کیری، هغه د افغانستان په

خاوره کی د القاعدی منسوبینو ته د نظامی زده کړو کامپونو د جوړولو اجازه ورکول دی. (البته د دغه فرض په منلو کی چی د طالبانو حکومت په القاعده باندی د امر و نهی د صلاحیت خاوند وو).

طالبانو مخکی د نیو یارک د پیبسی نه ، د امنیت شورا د پریکړی (۱۲۶۷ نمبر ، ۱۹۹۹ م کال د اکتوبر ۱۵) له مخی باید بن لادن یو صلاحیت لرونکی مرجع ته تسلیم کړی وای (بن لادن په

۱۹۹۸ م کال د اگست په میاشت کی په کینیا او تانزانیا کی د امریکا د سفارتونو په چاودنه کی تورن وو).

نوموړی پریکړه د منشور د ۷ فصل په احکامو باندی ولاړ وو چی د هغه له مخی د م ، م هیڅ یوه غری اجازه نلری چی پخپله خاوره کی د ترورستی ډلو میلمه پال اوسی.

د امنیت شورا د پریکړی نه د طالبانو سر غرونه ددی لامل وگرخید چی امریکا او انگلستان په گډه په افغانستان باندی د مشروع دفاع حق تر بیلگی لاندی یرغل وکړی.

د ۲۰۰۱ م کال د اکتوبر په ۷ د م ، م او امریکا هغه گډ دريځ چې په یو هیواد کې د ترورستی ډلو د شته والی په حالت کې، نوموړی هیواد ته د ترورست شریک وگنو او بل هیواد ته د هغه په وړاندې د دفاع حق وروښو ، دفاع مشروع حق ته خطرناکه وده او پراختیا ورکولو معنی لری . دغه پراختیا د بین المللی حقوقو په تاوان تمامیری. په دی معنی چې احتمال لری یو دولت چې ځان د تروریزم تر گواښ لاندې «تصور» کوی، د ځمکې د کړی یو لویه برخه د خپلې وقایوی نظامی عملیاتو موخه وگرځوی. په دی حساب مشروع دفاع حق په وقایوی ډول مطرح او د وقایوی جگړی تلپاتی اور د بلیډو په لامل بدلیری.

وقایوی جگړه د لسگونو کلو راهیسی د اسرائیل له خوا د عربی هیوادونو په وړاندې په مخ بیول کیری. امریکا د نیو یارک د پینسی نه وروسته هغه ته نړیواله بڼه ورکړه. د مشروع دفاع حق هیڅ کله د وقایوی جگړی تیوری سره سمون نخوری. ځکه چې وقایوی جگړه دفاعی حق تعرضی حالت ته را اړوی. دواړه یعنی دفاع او تعرض یو بل سره په تضاد کې قرار لری.

بناً په افغانستان کې د امریکا لاس وهنه د مشروع دفاع حق د اصل سره زیات سمون نخوری. نوموړی لاس وهنه ، حق د خپلې اصلی محتواً څخه باسی او د منازعو د حلولو غیر اصولی لاری خلاصوی.

دوهم – په عمومی اسامبلی او تروریزم ضد نړیوال انتلاف باندې اصولی اعتراض:

دهغه تعبیر په وړاندې چې د تعرض په اړه عمومی اسامبلی ، امریکا او انگلستان لری، څلور نیو کی مطرح کیری:

۱ – که دغه واقعیت ومنو چې طالبانو بشپړ او پیاوړی حکومتی جوړښت نه درلود، باید په دغه ټکی باندې اعتراف کړو چې طالبانو دومره قوت نه درلود چې په افغانستان کې د القاعدی د راتگ مخه ونیسی: القاعده د خپلې وسلې او پیسې په زور ، افغانستان د خپلې ترورستی عملیاتو په ډگر بدل کړی وو. د طالبانو تحریک ددوی په لاس یرغمل وو. په نتیجه کې د طالبانو د حکومت کمزورتیا د هغوی مسؤلیت منتفی کوی.

۲ – ددغه واقعیت په نظر کې نیولو سره چې په امریکا باندې برید د القاعدی له خوا تنظیم شوی وو، د عمومی اسامبلی پریکړه د تعرض اصلی مفهوم چې یو دولت په بل دولت باندې تیری دی، د پامه غورځولی دی.

۳ – نوموړی پریکړه د نړیوالو حقوقو په ساحه کې « قضایی رویی» Jurisprudence ته پاملرنه نده کړی.

قضایی رویه چې زموږ د اوسنی بحث سره تړاو لری او امریکا د هغه یو اړخ جوړوی، داسی دی: د ۱۹۷۸ تر ۱۹۷۹ م کال پوری په نیکارگوا کې «سموزا» د امریکا په ملاتړ حکومت کاوه. په ۱۹۷۸ انقلابی اپوزیسیون د شوروی او کیوبا په مرسته په «ساند نیست» جبهه کې راغونډ او د سموزا حکومت لنگ کړ. وار په اصطلاح « ضد انقلاب » ته ورسید چه د امریکا د پیسې او وسلې په زور د «کانترا» د جبهی د جوړولو نه وروسته د ساند نیست حکومت په وړاندې په بغاوت لاس پوری کړ.

ساند نیست حکومت، بین المللی عدالت دیوان (ب،ع،د) ته عارض او په امریکا باندې تور ولگاوه چې د ترورستی باندونو په واسطه په نیکارگوا باندې تیری کوی. ب ، ع ، د د ۱۹۸۶ م کال د جون په ۲۷ نیټه په خپله پریکړه کې یاغیانو ته د امریکا لوژستیکی ، مالی او د پوځی مرستی، په نیکارگوا باندې د تیری په نامه ونه پیژندای.

بناً د قضایی رویی په اساس د القاعدی سره د طالبانو لوژستیکی مرستی، که ارادی بڼه هم ولری، باید په امریکا باندې د طالبانو د حکومت د تعرض د توجیه په مقصد ونه کارول شی.

۴ – د م ، م دین المللی حقوقو کمیسیون په ۲۰۰۱ م کال د اگست په میاشت کې یوه لایحه تنظیم کړه. په لایحه کې د دولتونو د باندنی مسؤلیت په اړوند یو شمیر معیارونه وټاکل شول. د لایحی له مخی یو دولت هغه وخت په خپله خاوره کې د یوی ډلی د فعالیت مسؤل گنل کیری چې په هغی باندې د

«څارنی» (کنترول) او «امر او نهی» د صدور پیاوړتیا ولری (۸ ماده) او نهایتاً د نوموړی ډلی د هغو عملیاتو «لارښوونه» وکړی چی په یو بل دولت باندی په برید پای ته رسیږی.

د دولتونو د بهرنی مسئولیت دری جوړونکی عناصر یعنی «امراو نهی»، «کنترول» او «مشر توب» د طالبانو او القاعدی په اړیکو باندی مطرح کیدای نشی:

طالبانو په القاعده باندی هیڅ یوه اخلاقی یا سیاسی اتوریته نه درلوده. بر عکس دا القاعده وه چی کله نا کله په طالبانو باندی خپل حکم چلاوه.

د طالبانو د حکومت د کمزورتیا لامل داوو چی دوی له یوی خوا زیات وخت د خپلو مخالفینو سره په جگړه لگیا وو او له بلی خوا د نړیوالی پیژندنی څخه د بی برخی توب له درکه د بهرنی اقتصادی مرستی څخه محروم وو. بناً د طالبانو دولتی جوړښت بشپړ شوی نه وو او دوی په حقوقی لحاظ د یو منل شوی حکومت د درلودلو څخه بی برخی وو.

یو حکومت چه اصلاً حقوقی شتوالی نلری، څنگه کولای شی چی د یوه ترورستی ډلی تر شأ ودریزی او په یو بل دولت باندی د برید مسئول وگنل شی؟

دریم – د مشروع دفاع حق د استفادی شرایط :

د مشروع دفاع حق څخه استفادی، ځانگړی شرایط لری. د هغی جملی څخه:

۱ – د برید ضد تاوان باید د برید تاوان نه زیات نه وی. دغه اصل د م، په منشور کی ندی څرگندی شوی، اما په تعاملی حقوقو کی یوه منلی شوی قاعده ده.

په افغانستان کی د تروریست ضد ائتلاف انسانی تاوان (د ۶۰ زره زیاته وژنه) په نیو یارک کی د ترورستی برید (۳ زره وژنه) څخه شل برابره اټکل شویده.

۲ – د م، د منشور له مخی تر برید لاندی نیول شوی دولت باید یوازی په «لنډ مهاله احتیاطی» اقدام لاس پوری کړی (۵۱ ماده).

نوموړی «چټک او احتیاطی» اقدام تر هغه وخته پوری دوام مومی چه امنیت شورا وروسته د برید د واقعیت د ثبوت نه د تیری لاندی دولت په خای د تعرض سره د مقابلی ډول ټاکی یعنی په اړین اقدام لاس پوری کوی.

د نیو یارک د پیبینی په اړه د امنیت شورا د م، م د منشور په بنسټ باندی د تروریزم سره د مقابلی په موخه په یوه پریکړه لیک (۱۳۶۸) کی خپل چمتو والی څرگند کړ او امریکی ته په افغانستان باندی د برید اجازه ورکړه.

امریکا وروسته له دی نه چه د امنیت شورا اجازه تر لاسه کړه د جگړی د ډگر «یکه تاز» شو او هیڅ کله م، م ته د خپلی جنگی تحرکاتو د څارنی اجازه ور نه کړه.

امریکا د سزا نړیوال دیوان غړیتوب نلری (دیوان د جنگی جنایاتو په اړه پریکړه کوی) او د یو تړون له مخی د کابل حکومت څخه د خپلو عسکرو د مصنونیت ضمانت تر لاسه کړیدی. دا کار ددی لامل شوی چه نوموړی هیواد په جنگی عملیاتو کی په خپل سری تورن شی او د جگړی د حقوقو په وړاندی بی تفاوت اوسی.

۳ – برید ضد موخی باید د یو بل هیواد د خاوری انضمام او یا د هغه د سیاسی نظام لنگول نه وی.

د افغانستان په اړه د باندنی قاعدی وروستی برخه (سیاسی نظام لنگول) ندی مراعات شوی.

د امریکا حکومت په افغانستان باندی مخکی د برید نه د یو لړ اعلامیی د خپرولو په واسطه په ډاگه خپل نیت چی د طالبانو د حکومت نسکورول وو، څرگند کړ. د هغی جملی څخه:

- د جورج بوش د ۲۰۰۱ م کال د اکتوبر ۲۰ اعلامیه د طالبانو د واکمنی د بنسټونو د وړانولو په اړه.
- د اکتوبر ۱۳ اعلامیه د نیو یارک ورته پیبینی د مخنیوی په اړوند.
- د اکتوبر ۱۲ وینا د طالبانو د واکمنی د لنگولو په برخه کی.
- د اکتوبر ۲۱، د کولن پاول وینا: په افغانستان کی د نوی حکومت د جوړیدو د بند او بست په اړه.

۴ - ددی په خاطر چی دفاع مشروع حق اصولی بڼه غوره کړی، باید برید ضد د «اغیزمنتوب» نه برخمن وی. په همدغه دلیل باندی باید په «چټکی» عملی بڼه ومومی او د «اقتضایی غچ اخیستنۍ» د جذباتو څخه لری وی.

د جورج بوش د ۲۰۰۱ م کال د اکتوبر په ۷ وینا کی د طالبانو د نظام څخه د غچ اخیستنۍ روحیه په کافی اندازه غیرگون موندلی وو.

بنأ امنیت شورا کله چی د امریکی د دریز په پلوی پریکړه کوی، د مشروع دفاع حق اصل، د غچ اخیستنۍ په یوه وسیله بدلوی. اما د برید ضد «چټکتیا» شرط، د نړیوال پیچلو اوسنیو اړیکو د واقعیت په نظر کی نیولو سره، دومره عملی نه ښکاری: د یوه نظامی ستراتیژی ټاکل او د پوځی یونتونو ځای پر ځای کول وخت ته اړتیا لری. څلورم - د ملی واکمنی د اصل څخه تیری:

په افغانستان باندی د امریکا د برید په درشل کی، د امنیت شورا ۱۳۸۶ نمبر پریکړه (۲۰۰۱ م کال د نوامبر ۱۸ او ۱۹)، تروریزم د نړیوالی سولی او امنیت د پاره د یو خطر په توگه اعلام او د هغه په وړاندی د قواوو استعمال مجاز وگڼه. نوموړی پریکړی څرگند کړه چی د تروریزم سره مقابله باید د افغانستان د «ملی واکمنی»، «خپلواکی» او «ځمکنی بشپړتیا» د احترام په چوکاټ کی، تر سره شی.

د م، م منشور د دولتونو د خپلواکی او د هیوادونو د ملی واکمنی حق د احترام په خاطر امریکی ته د یو بل حکومت لنگولو حق ورنکړ.

امریکا دا حق تر لاسه نکړ چی په کورنی جگړه کی د یوی دلی په ملاتړ او دبل لوری په دشمنی دریز ونیسی. (دلته د طالبانو د زپلو په موخه، شمالی تلوالی سره مرستی ته اشاره شویده).

«کوفی عنان» د م، م مخکنی سر منشی په دی باندی چی امریکا حق نلری چه د موجوده کړکیچ په گټی اخیستنۍ سره د طالبانو حکومت چی د امریکا د اقتصادی پروژي (پایپ لاین) سره په مخالفت دریخ کی واقع شویدی، لنگ کړی، ټینگار وکړ.

کوفی عنان د سپتامبر په ۲۴، عمومی اسامیلی ته د خپلی کلنی راپور د وړاندی کولو په ترڅ کی وویل چی امریکا ته د نیو یارک د پیننی له کبله رارسیدلی تاوان، دا حق نه ورکوی چه د تروریزم سره د مقابلی په پلمه په هر عمل لاس پوری کړی. دی د «ای، بی، سی» په یوی تلویزونی پروگرام کی د یوه امریکایی خبریال «دیپان سوپر» د یو سوال په ځواب کی وویل: «... د م، م مخکنی پریکړه طالبانو دپته اړکوی چی بن لادن م، م ته تسلیم کړی. که طالبانو دغه غوښتنه ته هرکلی نه وایی تر تعزیراتو لاندی به راشی. اما د سیاسی نظام بدلون د افغانانو کار دی نه د بهرنیو قوتونو». «کولن پاول» د امریکا او انگلستان په وړاندی د نړی په کچه د مخ په زیاتیدونکو اعتراضونو په ځواب په افغانستان باندی د برید په درشل کی وویل: «امریکا د خپلو گټو د دفاع په خاطر هر کله چه ضرورت ووینی په یوازیتوب به اقدام وکړی».

امریکا او انگلستان د م، م د ځینو غړیو د نیوکو او د نړیوالو اعتراضونو سره سره بی له دی چی بین المللی حقوق او د افغانستان ملی واکمنی حق ته احترام قایل شی د اکتوبر په ۷ م، م ته اعلام کړل چه په باندی د نظامی عملیاتو د پیل اراده لری.

د لویدیځو متحدینو د برید په نتیجه کی د افغانستان ملی واکمنی نقص او نړیوال حقوق د دولتی حاکمیت تر واک لاندی راغی.

امریکا د نړیوالو حقوقو په استناد، داحق درلود چی بن لادن پسی افغانستان ته لښکر ولیږی. تورن تر توره بوره پوری تعقیب او توقیف کړی او د طالبانو د تحریک سره وجنگیږی. اما د نړیوالو قوانینو له مخی د طالبانو حکومت د منځه وړل او د هغه په ځای د برید کونکی په خوبه نوی حکومت ټاکل د نړیوالو حقوقو او مشروعیت د اصل نه خلاف کار دی.

د افغانستان په ملی واکمنی باندی تیری د دی لامل وگرځید چه:

- نړیوال نظامی ائتلاف افغانستان د سیمه ایزو سیالانو سره د مقابلی په ډگر بدل کړی.

- د افغانستان څخه د خپلې نوي وسلې د آزمويښي د يو بي خاوند لابر اتوار په توگه گټه پورته كړي.
 - (توراندو ډوله آلماني الوتكي لومړي ځل د افغانستان په جگړه كې و آزمایل شوي).
 - د افغانستان په د ننه كې زندانونو جوړ او افغانان په كې زنداني كړي.
 - د هوايي او ځمكني بمباريو په وسيله په زرگونو بيگناه افغانان ووژني. يعنې په جنگي جناياتو لاس پوري كړي.
 - د پيښونه څرگند پيري چه په ځينو مواردو كې نړيوال حقوق خپلې طبعي سرچيني ته چه دهغه په بنسټ با ندي ددولتونو ترمنځ اړيكود زورداستعمال په اصل با ندي ولاړوو، شاتك ته اړشوي دي :
 - دقواوو په واسطه د دولت حيا تي گتي تا مين په بين المللي اړيكو باندي دروند سپوري اچولي دي.
 - د «بي پلي عدالت» پروگرام تر زيا تي اندازي پوري د بين المللي موسسا تو اود هغي جملي نه د م،م دحقوقي الزاما تو نه د باندي جريان موندلي دي
 - م،م د « جوړښت» (په ځا نگرې تو گه دامنيت شورا په برخه كې) او « صلاحيت» (دامر اونهي صدور) له دركه په كمزور دريځ كې قرارلري : نوموړي كمزوري نړيوال نظا مي ائتلاف ته دا جرئت ورپه برخه كړ چه افغانستان لاندي كړي اودافغانې زندانیا نو په اړه د بشرد حقوقو د موازينو اودجگړې په اړوند دجگړې دحقوقو څخه سرغړوني وكې .
 - په افغانستان كې دنړيوالي نظا مي ائتلاف دمشروعيت كمزوري د دي لا مل گرځي چه دنوموړي ائتلاف، نظامي عمليات چه په كې په زرگونو افغانان وژل شو يدي ، حقوقي بنسټ څخه بي برخي شي. آن تر دي چه ورته جنگي جنايت ويلي شو.
 - هغه سياسي نظام چه د طالبانو د حكومت د قهرې لنگيدو نه وروسته دبهرنيا نو تر څارني او ولكي لاندي جوړي شوي په يوه پياوړي حقوقي دريځ كې قرارنلري، چه سا تنه يي د وسله وال مقاو مت سره دخيرو اترد مخكني شرط په ډول مطرح شي .
 - كله چه د بهر نيو قواوو حضور تر زيا تي اندازي پوري د ا صولونه به دباندي وشميرل شي، ددوي ځيني وړانونكي اعمال (لكه بمبارد اودكوكنارو په كرهنه باندي د سم شيند لو تر لاس لاندي پروگرام) دتوجيه وړنه گنل كيږي .
 - نړيو ال نظامي ائتلاف چه په افغانانستان كې د خپل راتگ سره داصولونه سرغړونه كړيده؛ هيڅ كله دقانون واکمني پيغام افغانانوته نشي استولي
 - دبهر نيوقواووسره د ملي حا كميت د تا مين په مقصد مقا بله چه دهغه په محوركي طالبان قرارلري په حق سره مقا ومت گنلي شو.
 - په تينگه هيله كيږي چه نو موړي مقاومت چه دبنسټ پالو جذباتو په كنده لو يدي دي دتمد ني نړي د« اعتدال او اصولو» دكاروان سره يو ځاي شي.
- فرانسه . د اکتوبر ۱۸، ۲۰۰۷ م

اخځونه:

- Corten : opération<< liberté immuable>>, une extension abusive du concept de légitime défense, 2002.
- Sicéliotes : L, autorisation par le conseil de sécurité de recourir a la force, 2002.
- Condorelli : Ou va le droit international, 2001.
- Zourek : La defination de l, agression et le droit international, 1957.
- N'Guyen : La légitime de la légitime défense, 1934.
- E.Giraud : La théorie de la légitime défense, 1934.
- W.Wengler : L, interdiction de recours a la force, 1985

Briere : Le droit de juste guerre, 1938.
H.Weber : Le problème de la mise de la mise de la guerre hors la
loi, 1928.